

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele săntă a se adresa la:
Redacția "Telegraful Român", strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori
15 or. vîndut cu literă garmon — și timbru de 30 or. pentru
șe-care publicare.

Sibiu, 14 Martiu, 1884.

Fundamentul vieței noastre naționale este poporul, sau cu domnul Cogălniceanu vorbind „țărănu este talpa țărei“. Acest adevăr va trebui să fie recunoscut de toată suflarea românească. Si în adevăr el și este recunoscut. Întreagă diaristica noastră — și cea dela sine și prin sine liberală națională botezată, — și cea reaționară — prin care după cum se dice și se scrie se dejosesc națiunea noastră — întreagă diaristica noastră în numele poporului se sbuciumă, pentru el și sub firma lui se trag în tina bărbații națiunei noastre, pentru el și sub firma lui să declarat infalibilitatea politică a unor oameni, pentru el și sub firma lui ne spălăm rufele înaintea lumiei culte, ca ea să aibă din ce și pentru ce să ne osândească. Da, în numele țărănumi se face politica „en gros“, soarta lui provoacă ori ce impuls al inimii Gazetarilor noștri din toate colțurile patriei, și puțini sunt oamenii, cari punând la o parte ambiția personală, — isvorul tuturor realelor — și reflectând cu inima curată la realitate, să pipăie și să vadă unde este buba, pericolul, și care este calea măntuirei. Da, puțini sunt oamenii, pe cari i doare inima de ticăloasa soarte a poporului nostru. Si ea este tare ticăloasă, și bătaia lui Dumnezeu nu va întârzi, dacă nu vom lua în mâna noastră soarta poporului, ca în loc de politică fantastică, care tare seamănă a reclamă cu toba cea mare, se vedem ca să salvăm pre acela, în numele căruia vorbim multe multe, și pentru care facem puține, puține, ca să nu dic aproape nimică.

În numerii 25, 27, 29 și 30 ai diariului nostru din anul curent am publicat o lucrare interesantă și de tot instructivă: „Darea de seamă asupra broșurei „Aretarea despre spitalul din Baia de Criș din anul 1882 de Dr. Aureliu Adam dr. de medicină și chirurgie etc. tip. la Hirsch, Deva 1883“.

Stimabilul nostru corespondent a făcut mari servicii națiunii prin darea aceasta de seamă. În adevăr trist tablou ne înfățișează populația în Zarand și mult a trebuit să fie fost negles acest popor, ca să ajungă la trista stare în care ni se prezentează el astăzi.

Crunt ne plesnesc realitatea și amară satiră varsă ea asupra amărăciunei cu care luptăm sub firma țărănumi. Neobservată de noi și poate neconsiderată să a furișat în poporul nostru inmoralitatea, și ea astăzi ni se prezentează ca cangrena adene înrădăcinată în corpul națiunei noastre. Si noi nu putem sci care rău e mai periculos, decadința populației atât de repentin sau selbatica inmoralitate cu hidoasele ei fice. Ambele au prins rădăcini, au infectat sângele și moralitatea poporului și acum se transplantă din generație în generație.

Reflectăm pre cetitorii diariului nostru la tabela din Nr. 25. Ea vorbesc eclatant și ne umple de fiori. Din 1872 începând cangrena primejdioasă a mers tot progressiv și numărul syphiliticilor la 1882, adică la 10 ani se duplică. Nu mai puțin infiorătoriu este soiul boalelor cari bântue pre țărănumi nostru. În 11 ani dintre 4439 de bolnavi 1856 au suferit de syphilitică. Cifrele se vorbească, căci noi tăiem.

Ce vom dice apoi asupra tristului tablou despre moralitatea țărănumi. A audî că s'a înrădăcinat în poporul nostru beția în gradul cum ni se prezentează ea în comitatul Zarandului, e ceva îngrozitoriu. Te umple însă de spaimă, chiar și ca afirmație, decadința femeii române zugrăvită de corespondențele noștră. Dacă s'a incubat și în femei beția, isvorul tuturor realelor, atunci „periculum in mora“ și cu o di mai curând trebuie să ne întrebăm: ce e de făcut?

Scădereea populației se aduce în legătură cu aceste reale incubate în sinul țărănumi nostru, și nu fără cuvînt. Basa poporului nostru este, a fost și va fi moralitatea. Ea l-a susținut în trecut, pe ea zidim noi astăzi, și ea ne va susține și în viitor. Scădereea repentină a populației stă în direct ra-

port cu decadința morală, și aceasta ar fi de ajuns ca să ne tragem seama cu noi însine.

Atragem atenția diaristiciei noastre asupra reului signalizat din Zarand. E bine că oamenii cu inimă ni lau signalizat. Noi credem că bine ar fi când presa română să ocupă mai indetaiu cu starea igienică a poporului nostru, ca să ne cunoascem adeverata basă, să scim cum stăm cu talpa căsei. În privința aceasta mare servită ne-ar face preotii, învețatorii și ceeală inteligență a noastră, care vine mai des în contact cu poporul. Apelăm la cunoscutul și mult probatul zel al diaristiciei noastre. „Gazeta Transilvaniei“ ne-ar putea da cele mai autentice date statistice de prin Sat-mare, Selagiu, Mara-mureș și câmpia Transilvaniei, fiind ea mai lătită pe acele locuri. Fratele din Timișoara ne-ar face cunoscuți cu graniță militară, Bánatul și părțile Crișului. „Observatorul“ și „Viitorul“ ar întregi pe ceste două în mod însemnat. „Biserica și Scoala“ din Arad după poziția ei ar putea face serviciile cele mai însemnate. În fine diarul nostru ar imbrățișa pe credincioșii nostri și cu chipul acesta ne-am căstigă date positive despre starea poporului nostru, și poste ne-am orientat mai cu siguranță în lucrările noastre.

Pericolul este mare și el este comun. Noi putem fi de păreri contrarie în direcția politicii, ne putem combate cu inversunare, sau moderări, după cum ne taie capul și ne permite gradul de cultură. Putem să ne disgustăm unul de altul încât se nedorm unul altuia moartea, nu vom fi desbinăti însă nici odată în ce privește starea higienică și morala a țărănumi, care e baza tuturor lucrărilor, nisunțelor, aspirațiunilor și idealului nostru. Apelăm încă odată la diaristica noastră, signalând pericolul comun, care amenință baza esistenței noastre.

Un răsunet
din părțile banatice la articolul publicat în Nr. 29 al „Telegrafului Român.“

Lângă Timișoara în 13/25 Martie 1884. Domnule Redactor! Se dice, și se recunoasce în genere, că mai mulți ochi văd mai multe și că de multe ori mai bine văd și judecă lucrurile cei ce stau departe decât cei ce se află în apropiere fiind acestia preocupați de focul luptei. Aceasta este impresiunea, ce o a făcut asupra mea articulului Dvoastre publicat în Nr. 29 al „Telegrafului Român“ din anul curent în partea, carea privesc conferința electorală, ținută la Timișoara.

Lupta electorală, ce agită întreaga țară nu ne lasă nici pre noi cei dela sate să ne vădem numai de lucrurile și necesările noastre; ci vîrend nevrînd ne silesce a ne ocupa și noi din când în când de politică. Este adevărat, că ocupăriile noastre nu ne permit a face minuni pre acest teren; dar să me ierte ori cine — dacă cetez a afirma, că nimenea în lume nu simte și nu poate simți nici odată mai bine consecințele unei politice bune, sau rele, decât țărănumi și cel ce trăiesc și muncesc alătura cu el. Noi cei dela sate plătim dările cele multe, noi simțim mai bine părțile bune și rele ale administrației și justiției, precum și toate dispozițiunile guvernului și autorităților din țară. De aceea sperez, că nu mi se va lăua în nume de rău, dacă cetez am ridica glasul și a spune cătoate o vorbă două domnilor noștri dela orașe, cari ne fac programe și ne provoacă să le execuțăm.

Lucrul bun se judecă totdeauna după rezultate. Acum rezultatele politicei domnilor noștri dela Timișoara dela anul 1865 încoace să văd, și dacă faptele nu înșeală, cred că nici judecata, basată pre ele, nu poate fi falsă.

Bătrânnii ne spun, că bune dile a trăit odinăvară poporul românesc aici în Banat. Acum însă lucrurile s'au schimbat, și pre unde umbila odată plugul românului, acum ară și seceră neamul; și precum ne spune și „Luminătorul“ nostru în fiecare numer, acum am sărăcit și tabără, și ne merge că se poate mai rău cu toate.

Și bine ne spune „Luminătorul.“ Așa este. Pre când le spune acestea atât de nimerit, pre atunci adese stăm, și ne mirăm, că nici dl Rotariu, nici alți gazetari și fiscali de principalele densusui, nu ne luminează, și nu ne arată în programele lor politice, că ce să facem, și ce să ne înțepem ca să ne meargă lucrurile mai bine.

Mie mi se pare, că cu programa de astăzi dela Timișoara o vom păti tocmai așa ca și cu cea dela 1869, a căreia fructe atât de bine le simțim astăzi.

La anul 1869 ne spunea „Albina“ și dl Babes să stăm morții pre lângă programa făcută de domnii noștrii adunați la Timișoara, și să votăm cu candidații, cari ne spun între altele după acea programă, că vor griji de independența Croației, de întreținerea amicătiei cu serbi, de sufragiul universal și de alte multe; ear astăzi ne spune dl Rotariu și „Luminătorul“, că în cercurile, în cari sunt români în majoritate să votăm pre candidații români cu programa din Sibiu din 1881, ear unde suntem în minoritate să grigim din răspunderi să nu pice cumva vr'un candidat al opoziției maghiare moderate.

Când am audî și această programă pre laici pe la sate, noi, cari nu suntem inițiați în firele politicei înalte, găndeam, că dl Rotariu și consiliu au făcut vr'o înțelegere cu acei opoziționali maghiari, și lupta noastră pentru candidații lor se va răsplăti cu vre-o îmbunătățire a sorții poporului. Mărturisesc însă, că am ne-am văzut înșelați, când am citit în „Telegraful Roman“, că acei opoziționali nici nu vreau să scie nici să stea în vorbă cu noi, dacă suntem drepte cele reprose acolo din „Pesti Napló“.

La anul 1869 am ascultat toți de „Albina“ și de dl Babes. Am făcut așa precum ni s'a dis, ear rezultatul, ce nu se poate tăgădua a fost, că ne am făcut dușmane cu voia toate autoritățile din țară. Nu se uita astăzi nimenea cu ochi buni la noi, precum bine scie și ne spune și dl Rotariu; și pentru ce? Pentru că toți ne spun că ne-am aliat cu serbi cu croații, agităm în afară și suntem dușmani statului unguresc. Ei bine, credința mea și a multora de pe aici este, că nu este interesul nostru, ca să se susțină și pe mai departe această stare de lucru, de oare ce precum în cei 15 ani trecuți a trebuit să indure multe poporul românesc de dragul domnilor noștri față de serbi și de croați: tocmai așa o vom păti și acum cu programa de astăzi dela Timișoara.

Faptele și suferințele din trecut ale poporului românesc de aici ne spun și demuștră, că n'a sgodit-o dl Babes la anul 1869, când a pus în programă, că să ţinem cu serbi, pe cari bine îi cunoșteam și atunci ca și acum din biserică, și mai cu seamă din cauza despărțirei ierarchice; și mai departe să grigim de croați, cari de atunci și până astăzi n'au ridicat nici un singur cuvințel nici în dietă nici aiurea pentru cauza românească. Tocmai așa ni se pare, că n'a sgodit-o nici dl Rotariu cu programa sa de astăzi, când ne mână tot pe aceași cale și direcție.

Ca să fiu bine înțeles, declar, că noi bănătenii am ținut, și ținem mult la domnii Babes și Rotariu, le stimăm bunele intenții, și le scim aprețui și zelul și diligența ce desvoală; dar să me ierte, dacă îmi permit a declara pe baza faptelelor întemplete, că precum gresite au fost prevederile dlui Babes la 1869, tocmai așa se poate conchide cu siguranță, că greșite sunt prevederile dlui Rotariu cu programa de astăzi. Apoi dacă ne-am înșelat odată, și am mers pe o cale carea să constatătă deja, că a fost greșită, cred că nu este bine și nu este în interesul românului, ca numai el să nu învețe nici din pățania lui și să meargă și mai departe pe o cale, carea nu-l duce la nici un fel de scop.

Se poate însă foarte ușor, că eu și cei de o credință cu mine să ne înșelăm și greșite să fie combinațiile naste. Chiar pentru aceasta doresc ca să fim luminați, deci rog pe dl Rotariu să ne arete că mai limpede, că ce garantă ne dă densul prin programa sa de o îmbunătățire a soartei

poporului, care nu mai poate suferi starea de astăzi ca să ne închinăm și mai departe și să lucrăm din resuporterii la execuțarea acelei programe.

Până atunci însă să me ierte dacă constat aci, că bine a judecat „Telegraful Roman“ asupra conferenței din Timișoara, și nimerite sunt concluziunile și vederile ce desvoaltă în numărul amintit față cu ținuta noastră la alegerile ce ne stau la ușă.

Bine ar fi dacă ar înțelege aceasta și domnii nostri din Timișoara, că timpul ilușuielor a trecut și poporul dela sate asceptă imbuñătări reale. Deci ascultând sfaturile „Telegrafului Român“ care cred că nu me înșel, a vedut și judecat mai bine cele petrecute la Timișoara, decât domnii nostri de acolo — „să ne folosim de impregurările date, și să ne dăm pre lângă cei ce sunt dispuși a ne respecta drepturile și tot de odată sunt și în stare a ne face imbuñătări.“

O astfel de politică ni-o dictează atât înțelepciunea noastră de viață, cât și starea, în carea se află poporul nostru; iar situația nu se arată favorabilă mai cu seamă în considerarea luptei celei inverșunate ce să incins astăzi ca nici odată între partidele maghiare din dietă.

Să cumpenim deci bine și fără preocupăriune lucrul, și dacă iubim poporul să facem numai aceea ce ne dictează imbuñătărirea soartei lui viitoare.

Un bănățan.

Revista politică.

Sibiu, 14 Martie 1884.

După cum ceteam în diarele din capitală, românii din comitatul Mureș-Turda au ținut Sâmbăta trecută conferință electorală în Reghin și s-au organizat aleșii și comițete de acțiune. Meritorice n'au decis nimică, rezervându-și votul până conferința generală, care va decide ținuta românilor față cu viitoarele alegeri.

Italia începe a lua rubrică permanentă în revista diarelor europene. Ministrul Dépretis a murit, trăiască ministrul Dépretis. Aceasta este variația unei situații incă privesc pe Roma italienilor. Lucruri mari și însemnante se prepară, însă și în Roma papilor. Diarele papale discută cu multă amărăciune eventualitatea mutării rezidenței din Roma. Unde e papa, acolo e buricul pământului — așa rezonează diarele ultramontane. Lumea crede, și noi împreună cu ea, că Părintele Leo XIII, va cumpăna bine lucru înainte de a să decide a părăsi Roma.

Despre schimbarea ministerului în România circulă scirile cele mai variate. Vinerea trecută s'a scris diarelor din Viena că domnul Cogălniceanu ar dormi se între în ministerul Brătian. Diarele de eri ne aduc scirea că se va forma guvern nou sub președinția domnului Sturdza, în care vor intra domnii Carp, Negrucci și Maiorescu. Diarele din Viena se provoacă la „Indépendance Roumaine“ ca la isvor nu prea autentic. Ca sciri vor fi având și acestea locul lor.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Brașov, 25 Februarie v. 1884. La două reuniuni ale românilor brașoveni. (Incheere). Lipsindu-i și mijloacele, se vedu silit a-și căuta de acestea la alte locuri.

Să adresat cu o rugare la societatea „Transilvania“ din București. Aceasta și schimbă statutele pentru a putea satisface cererii aceleia, începând cu ajutorul în tot anul nu numai pe asociația românilor de aici, ci și pe cea din Sibiu și Cluj. Ba, după cum sunt informat presidiul societății „Transilvania“ îl roagă ai comunica și vederile sale relativ la căile pe cari s'ar putea lucra mai cu succes la alegerea și formarea tinerilor aplicați la comerț, industrie și meserii. De atunci în tot anul să se trimit de acolo căte 532 fr. pentru împărtirea de ajutoare la învățătorii de aici lipsiți de mijloace. Ajutorul anual în bani a mai căpătat asociația și dela biserică stul Nicolae de aici — mai nainte căte 100 fl. pe an — ear de 2 ani încoace căte 200 fl. Numai așa să mai putut produce micul progres ce să producă. Cultivarea învățătorilor era o necesitate neapărată, mijloace nu erau și jertfa în aceasta direcție au adus o cățiva prof. și anume DD. I. Popa, I. C. Tacit, L. Nastase, Dr. I. Bozocanu, Ip. Ilasievici, Dr. V. Glodariu și I. Dobreanu, ear de prezent dl A. Bârsan, cari au predat lecții gratuite în decurs de mulți ani elevilor dela meserii.

Cred că este la locul seu a releva aci deși cam târziu căteva momente ale adunării generale din acest an a desnumitei asociații. Adunarea gen. din ceea ce să convocat și să ținut la 8 Ian. v. a. c., și dintr-un incident, care trebuie să regrete ori ce român simțitor a fost necesitate imperioasă a să ținească o sedință, carea să ținut la 22 Ian. a. c. În cînvîntarea de deschidere a acelei dintâi se-

dințe și-a arătat președintul durerile sale adene simțite, cari provin din cauza nesprințirei acestei folositoare instituții din partea românilor, căci nu să ajută și face progresul ce l reclamă timpul. Din raportul comitetului se constată, că între alte încercări pentru procurarea de mijloace în favorul asociației s'au trimis 105 apeluri către cei mai însemnați bărbați, dar numai din trei locuri a venit respuns cu o sumă de 305 franci.*). În anul 1883 s'au aședat 25 elevi la 11 feluri de meserii: cu vîminte s'au ajutat 33, ear 8 învățători orfani cu căte un rînd întreg de vestimente nouă dela un anonim; în spital s'au aședat 7 bolnavi, ear alți 11 au fost căutați gratuit de dl Dr. Baiulescu; stipendii sunt 12 elevi, dar stipendiile pentru meserii de fer și de postav s'au publicat în trei rînduri fără să se afle concurență; pentru procurarea cunoștințelor necesare s'a mijlocit prin comitet, ca să cerceteze și învățătorii dela meserii scoala comercianților, carea se ține de două ori pe septembrie; aceasta scoala au cercetat 83 de învățători, dintre cari abia 33 au depus esamen multămit, din cauza slabiei cercetării ce o cauzează măestrii: din România s'au aședat la 10 feluri de meserii 21 de elevi, dintre cari au remas 17; aceștia au dat foarte mult de lucru cu deosebire d-lui president; sodali au eşit 7, dintre cari 3 s'au trimis cu ajutor în streinătate pentru a se perfecționa. Societatea de lectură a sodalilor, carea încă este opera părintelui Baiulescu, să plângă că nare încăpere pentru ținerea ședințelor lor; — O pedeșcă și aceasta pentru progresul meseriașilor, tot așa se plâng și măestri români, că nu sunt sprințini de publicul român. Să alege o comisiune pentru premierea obiectelor espuse de învățători. În legătură cu aceasta adunarea decide, a se provoca toți elevii a espune cu aceasta ocașione un obiect lucrat de ei. Urmează raportul cassarului din care se vede că averea societății să urcă la cifra de fl. 3366,07 Adunarea după esaminarea numitelor raporturi votează comitetului absolutoriu și multămită la procesul verbal.

Comisiunea aleasă la începutul acestei ședințe pentru înscierea de membrii noi, raportează la acest loc, că nu s'a inscris nici un membru; — ceea ce se ia cu regret la cunoștință. În fine dl president după ce a susținut în integritate și înflorire aproape exclusiv numai prin sine în decurs de 13 ani fără de a-și putea câștiga cel puțin atâtă măngădere, ca să vadă odată spartă ghișea indiferentismului insolent al publicului român față de o instituție atât de binefățoare, și atât de necesară în Brașov, ca nicăira înalt loc, după ce face atâtă experiență seacă și disgustătoare — își dă dimisiunea din motivul nesprințirei acestei corporații. Acest incident a făcut o impresiune foarte rea asupra tuturor membrilor asociației, recunoscând cu toții, că singur D-sa e cu trup și suflet pentru această idee, ceea ce dovedește din destul studie sale publicate. Toate stăruințele adunării de a îndupla pe Părintele Baiulescu să rămână în funcțiunea de președinte și mai departe, au fost zădărnicite, căci resoluția d-sale era intărită cu cea mai mare măngădere din cauza împrejurărilor aretate, exprimânduse în mai multe rânduri, că după un timp oare care să se vedea copleșirea românilor brașoveni de streini și d-sa nu voiesc să fie osândit. Cu toate acestea cei ce cunosc — cum a diș dênsul — bătia în această direcție, sunt nutriți de convingerea că, când se vor interesa oamenii, d-sa ear va fi cu ei. În urmarea aceasta s'a convocat a doua ședință pe 22 Ian., în care să intregi postul de președinte prin părintele V. Sfetea.

Să reflectăm puțin și la trecut și să vedem ce spor a făcut această asociație dela începutul existenței sale. După istoricul societăței, amintit mai sus, și după raporturile comitetului din anii următori să vede, că până aici au aședat 377 de copii la 19 feluri de meserii; mai cu toții acești copii au umblat părintele Baiulescu și numai ei vor scii le căte necesități și necasuri i-a ajutat și i-a ocrotit, brașovenii români și streini au vîdut, cum umbără cu copii sădrăni și gol după sine pe la măestrii în tot timpul, fie frumos, fie furtunos.

Dintre învățătorii așezați căci n-ar fi eşit ca califică și ca măestrii cu cunoștințe frumoase, dacă ar fi fost și alții cu zelul acestui bărbat neobosit; între împrejurările actuale însă de abia au eşit 115 sodali și din aceștia 26 de măestrii. Sciu din rapor-

*) Adunarea gener. din anul trecut alese o comisiune de 5 membrii, pentru de a studia și a afla mijloace, prin cari ar putea ajunge asociația la progresul reclamat de timp; aceea comisiune, neprimind idea Părintelui Baiulescu, de a înființa ateliere pe acțiuni, au recomandat spre scopul amintit numai modalitatea de a se face apeluri la publicul român; de aci vine comitetul în raportul seu cu referirea despre apeluri.

turile anilor trecuți, că idea președintelui era să lucrăm și să susținem cu seriositate și cu orice jertfa scoala de meserii și, precum a diș mai sus, să înființăm ateliere de meserii, căci, dacă nu-i vom face înlesnire poporului a mai invăță și alte ocupării pentru câștigarea pânei de toate dilele, ei vor rămâne tot numai aceea ce au fost părinții și moșii lor, atunci plaga ce amenință pe poporul dela țara și mai mult pe cel de aici — miseria întunecului — față de pașii gigantici ce-i fac în toate direcțiunile culturale națiunile conlocuitoare, îl va amenința tot mai mult cu distrugere, atât prin împăimântatul proletariat că și prin emigrare; tractatul său publicat în „Transilvania“ constată aceasta în mod statistic. Dacă mai cerea, că pe baza programelor sale publicate în numărul tractat după principiul patronarii, toți cei 600 de bărbați, care pot fi membrii să intre în sinul asociației și să o ajute cu contribuții ori căt de mici, — mai departe toți membrii asociației să lucre numai la maiestri români. Cu toate acestea nu și-au batut oamenii capul întru nimic, ca și când acestea ar fi nisice lucruri cu totul bagatele și lipsite de ori ce valoare.

Apoi să nu-i se altereze omului simțitor tot ecuilibrul intern la privirea astorfel de împregiurări?

Astfel sunt astăzi susținute aceste două reuniuni aici în Brașov, unde e mai mare trebuința de promovarea culturii populare în genere și în special a celei sociale și meserieale.

Lumea din afară cunoasce Brașovul ca cel dintâi centru transilvanian, unde e concentrată mai multă forță națională, mai multă inteligență. Da! E prea adevărat, că Brașovul român (înțeleg românia din Brașov) dispune de multe puteri intelectuale de diferite brașevi — medici, avocați, profesori, comercianți, funcționari etc. — numai e păcatul mare, că puterile intelectuale cu energie de fer, cu abnegare de sine, când e vorba de jertfe în favorul progresului maselor poporale, sunt reduse la un număr minimal. Abstracțiune facând dela jertfa dovedită în trecut la înființarea scoalelor medii de P. S. D. episcop Popasu și comercianții români, — în timpul mai nou un Diamandi, un Baiulescu, un Lenger și în specialitatea sa un Murășan — atâtă e tot, ear păsind mai departe cu mici excepții te împedeci de indiferentism. Nu dic și nu pot să spui, că oamenii nu și împlinesc datoria; dar a-și împlină omul datoria numai față de oficiul, ce-l ocupă, nu este de ajuns ci se mai cere dela el jertfa și pentru promovarea intereseelor comune, de unde nu-i se ofere remunerări. În privința aceasta dacă afli apatie, nepăsare la masa cea cruda a poporului, nu te prinde mirare, dar, când vezi dispreț și lâncezire la clasa inteligență, atunci tot internal și tulbură, și se revoală și graiul îți amuțesc.

Dacă am făcut aceste esclamații, sunt numai, că e de dorit și e timpul suprem, când ar trebui să se entuziasmeze inteligență numeroasă de aici și în specialitatea sa un Murășan — după cum am auzit la o ocazie dela unul dintre d-nii învățători de aici — e atât de părasit și uitat, incă există chiar tineri și tinere cari n'au cercetat scoala de loc, de care ce nu i-a silit nimeni și cu atât mai puțin să-i fi împințat cineva la vre una dintre ocupările rentabile și onorifice.

7. —

Satulung (Săcele), 9 Martie v. 1884. Domnul Redactor! Astăzi s'a tinut aici adunarea generală a despărțemelui I. (protoepiscopul Brașovului) al Reuniunii învățătorilor români ort. din districtul X (Brașov). Eu cred că nu fi lucru de așa puțin interes pentru publicul român comunicarea desbatelerilor astoriel de adunări; ceea ce mă indemnă a ve și adresa aceste răsdurii.

Mai multe adunări de acest fel s'a tinut aici în Satulung la biserică vechie; cea de față însă pare a nu intra în resortul celor de mai năște întăriți privind înfringirea celor competență de primirea oaspeților și preste tot de preparativele adunării. Dr. Dorca directorul scoalei de aici și președintul despărțemelui de astădată a arătat mai mult interes și considerare față de aceste adunări, de aceea a și meritat multămirile adunării aduse la încheierea ședinței ultime.

Conform statutelor s'a convocat această adunare pentru desbaterea unei teme didactice, care de astădată a fost: „Geografia în clasa I. și II. resp. în anul I. și II. de scoala.“

Nau fost trecut multe minute preste ora 9 a.m., carea era prescrisă și anunțată prin circularul de convocare, pentru începerea discuțiilor și să și adunaseră mai toți membrii obligați, ear dintre neobligați DD.: St. Iosif director gimnasial și I. Popa prof. Din partea comitetului despărțemelui se prezintă tema de mai sus lucrată de zelosul învățătoriu I. Daru. Tema a fost desvoltată în modul

următoriu. Mai întâi s'a arătat materialul de pus în fiecare an de scoală, apoi a urmat desvoltarea metodică a lui. Tot astfel s'a făcut și critica elaboratului din partea adunării în ambele ședințe din nainte și de după prânz, primindu-se unanim pe lângă unele modificări. Onoare autorului cu atât mai vîrtoas, că e în continuă activitate. — După încheierea desbaterei numitului elaborat urmără propunerii de sine stătătoare, dintre cari să-mi fie permis a releva una de o valoare regretabilă față de mult cercata noastră scoală. „Absentiaile urmărite din motive nescusabile să se arate autorităților superioare bisericesci și scolare spre pedepsirea vinovatului“. Această propunere s'a făcut din cauză, că a ajuns la cunoșința adunării — pe cale privată — scirea, cumă intr'o parochie s'a întemplat un cas, unde li s'a denegat învățătorilor viaticul și diurnele chiar din partea parochului. Parochia este cea din Brașovul vechi; întemplarea — precăt este cunoscută până acum — e următoarea. Zeloșii învățători Mujlea și Șonerie făcură la timpul seu quitanță pentru liquidarea banilor de drum și de diurne, o înaintară la epitrop, carele și voi să o solvească, dar intracea i veni ceva în gând, și rugă pe învățători, să fie puțin cu răbdare până va întreba despre această solvire și pe Părintele. Se duse deci la acesta și-i făcu cunoscut lucrul, arătându-i quitanță. Răspunsul „Părintelui“ — să înțelege era decider precum a și fost: „lasă-i să meargă și pe jos că și eu mergeam pe jos, când eram învățător, ear bani nu avem!“ Să întoarse epitropul și aduse învățătorilor răspunsul negativ dar regretabil al „Părintelui“, în urma căruia învățătorii fură nevoiți și rămână acasă.

E trist lucru, dar când s'ar cunoasce toate găluscile nemisiibile, căte au fost nevoiți să înghiță numiții învățători numai ei vor fi sciind și D-șeu, plătindu-se pe lângă aceea față de scumpetea cea mare din Brașov un salariu abea de 300 fl. și cu toate acestea numiții învățători au arătat atâtă tărzie de spirit, încât nu făcură întrebuițare de nici un necaz al lor, ca să nu supere cumva pe șeful lor și să urmeze apoi alte bombe mai explosive.

Încheiu cu speranță că să vor mai schimba timpurile în viitor, dacă nu s'au schimbat mai spre bine până acum.

Varietăți.

(Postal) În comuna Homorod Heviz, comitatul Târnava Mare este de ocupat postul de magistrul postal. Condiții contract de oficial și cauținne fl. 100.

Emolumentele: salariu fl. 150 și pașal de cancelarie fl. 40.

Suplicele sunt să se adresa în termin de trei săptămâni la direcția de postă în Sibiu.

* (Prelegeri literare). Cu datul 9 Martie a. c. ni se scrie din Brașov: A seara — Joi — la 7 oare precisi spațioasa și eleganta sală a gimnaziului român era îndesuită de femei de toate etările; după acest termin n'a mai intrat nimenea. Nu scu dacă caracterizează și pe bărbații de aici această precisiune! La aceeași oară începă dl A. Bârsan disertația sa despre invasiunea popoarelor. Dsa vorbă despre Daci, Goți, Vandali, Gepedi, Huni și în fine, ceva despre venirea și așezarea Maghiarilor în țările noastre. Disertația a fost lucrată cu mult tact și eleganță. În istoricul scurt și bine legat se mai oprea din când în când la căte o descriere mai detaliată pentru de a apăsa unele caractere mai importante ale acelor popoare; așa descrie ferocitatea Hunilor, apucăturile infricoșate ale Maghiarilor și altele. Mai pe urmă atinse esența cătorva ducate române în Ungaria și în Transilvania.

Urmă apoi novela istorică „Alecsandru Lăpușneanul“, cunoscută de dl I. Panțu într'un ton atât de placut și bine accentuat încât toate momentele descrise în aceea, impresionă pe auditoare. Conform programului hotărît deja mai nainte vîduri, că avea se mai urmeze cetirea numitei ceva după novele, dar din cauza numerii execuți fiind ceva lungi și obosiitori pentru ascultătoare se anunță, că programul să încheie cu atâtă. În general observ, că damele urmăriră în tacere morimentală și cu mare atenție toate amănuntele obiectelor percurse făcându-și rezerva — de sigur — de a discuta despre acele materii la alte ocasiuni. O mică obiecție să-mi fie pesmă față de disertația istorică. Tăietura finală acestei disertații a fost făcută așa de repentin, încât publicul se află cu cea mai mare încordare în ascultarea urmărirei evenimentelor, când observărăm pe disertante, că coboară trepte tribunei. Introducerea unei disertații — cred eu — are pretensiunea de a capta pe pe auditori, ear încheiere a-i multămă.

Acestea sunt impresiunile mele din seara trecută. De astă dată încheiu comunicările mele în aparență, că ne vom mai revedea pe această cale.

* (Necrolog). Junimea română universitară din loc în numele seu, al părinților și consângenilor aduce la trista cunoștință, că Ioan Tipeiu, medicinist de anul II la universitatea regiă din Cluj, născut în Zernești în 20 Ianuarie 1862, și au dat suflul în mâinile creatorului în 21 Martie 1884.

Remășițele pămîntesci s'au aşedat spre repausul eteru Dumineca în 23 Martie la 3 oare p. m. în cimitirul orașenesc.

Cluj, 22 Martie 1884.

Fie-i țeară ușoara și memoria binecuvântată.

* (Rectificare.) Onorate D-le Redactor! În Nr. 29 al „Telegrafului Român“ din 10/22 Martie a. c. a apărut o corespondență din Săliște 7 Martie subscrissă de dl Argus.

În această corespondență s'au strecurat unele erori nu scu cu, sau fără intenție. Spre constatarea adevărului mi permit a face următoarele reflexiuni:

La pct 6 unde se dice că dl protopresbiter Dr. Niculai Maier în raportul seu către sinod au raportat: „că fiind archivă în stare primitivă și neglijată de antecesorul dênsului în cǎ nu o a putut până de prezent pune în ordine.“ Aceasta nu este exact. Dl protopresbiter imi aduc foarte bine aminte, în raportul dênsului nau amintit de loc de nici o archivă. Pentru constatarea adevărului cred că dl protopresbiter la cas de lipsă va avea bunătatea a pune la dispoziția On. Redactiuni raportul seu.

Mai la vale dice dl Argus, că toți membrii sindicului au luat parte la banchet în localitățile d-lui protopresbiter. Aci mi permit a reflecta numai atâtă dlui Argus că n'au fost banchet în localitățile d-lui protopresbiter ci numai un prânz. Eu nici nu cred că dl protopresbiter al tractului Săliștei s'ar înviu ca în localitățile dênsului să se dea banchet*).

Mai departe lăs rugă pe respectivul Argus, să nu mistifice adevărul precum au făcut cu cele dîse de părintele Hanzu că în toastul seu au multămit numai Escel. Sale că ce ne au trimis de conducători pe un bărbat demn de chiemarea sa, ear nici decum cuvintele cari île substitue dl Argus**)

Acestea mă simt datoriu a le aduce la cunoștința On. public cetitoriu.

Unul dintre cei de față.

* La 13 Martie st. n. a. c. a avut loc alegerea de medic cercual în cercul Arpaș, unde a fost afară de subscrisul, care mi am retras petiținea, numai un competent și acela de naționalitate evreu. Alegătorii aceluia cerc cari sunt români au preferit a absta dela vot decât a alege un străin și după cum sunt informat și acel competent vîdîndu se înșelat în acceptarea sa și-au retras petiținea.

Făcându-ve cunoscut cu cauza Vă rog a da loc în prețuitul dvoastre diar următoarei mele multămită.

Subscrisul vină aduce sincera mea recunoștință și multămită tuturor alegătorilor din cercul Arpaș la alegerea de medic cercual, cari retragându-mi eu petiținea, au preferit a absta cu toții dela vot decât a alege un străin.

Nu pot să treac cu vederea fară ca să nu laude aderința acelor alegători către un conațional dorindu asemenea sentimente și aderință față de toate alegările și asigurându-i tot odată că pentru incredere pusă în mine cu astă ocasiune m'a deobligat ca pe viitor cu un zel și putere îndoită să lucru pentru binele și înaintarea lor încât mă ajută puterile mele spirituale și phisice.

Rogându-i încă odată a primi cordiala mea multămită provenită din abundanță sincerității mele și salut și remână până la revedere la noua alegere.

Avrig, 17 Martie 1884.

Stimătoriu.
Philipovits Ioan,
medic cercual.

* (Anecdote despre Young). Young vîstit prin scrierea sa „Nopțile“ se duse într-o di să se preumeble pe Tamisa cu mai multe doamne pe cari le cunoștea. Ca se le facă se petrecă mai bine cântă diferite arii cu fluerul, instrument în care el escela. Vîdînd însă, că o barcă în care erau mai mulți oficeri, se ținea de luntrea în care era el, se opri din cântat și puse fluerul în buzunar.

*) Ce înțelegeți D-voastră în Săliște sub banchet? și ce sub prânz?

„Pentru ce nu vrei să mai cânti? il întreba un ofițer, restit.

— Pentru ce mă întrebă? răspunse Young. Nu vreau să mai cânt.

— Să faci bine se începi să cânti ear, dice ofițerul.

— Dar...

— Începe, îți dic! ori te arunc în Tamisa!“ Young vîdînd că doamnele cu care era se sprijină foarte tare, să a hotărî să facă pe voia ofițerului; scoase fluerul și începu să cânte.

Când ajunseră amândouă bărcile la mal, luă pe ofițer de o parte:

„Dacă esci om de onoare și dice Young să-mi dai cuvânt de glumele dîale obrâzne. Te aștepț măne, fără martori, și armat numai cu sabia.“

Ofițerul primi. Hotărîră ceasul și un loc retras, pe urmă se despărțiră ca doi buni prieteni.

A doua zi Young veni cel dintâi la locul de întîlnire. Cum ajunse ofițerul, Young scoase un pistol din puzunar și ochi pe adversar.

— Ce fel! vrei să mă uciști! dice acesta indignat.

— Nici de cum! Numai, te poftesc să joci un moment, răspunse Young.

— Cum?...

— Dacă nu joci chiar acum, îți sfrobesc creierii!

Ofițerul vră să se mai impotrivească, însă înzadară; fu silnit să joace.

— Bine! dice Young, după ce jucă ofițerul. Eri dîta mai făcut să cânt fără voie din fluier, ați te-am silnit să joci; una pentru alta. Dar dacă vrei și altfel de satisfacție, sună gata să-ți dau.

Ofițerul își cunoștu greșala, și îmbrățișă pe Young. Din dîna aceea remaseră buni preteni.

* (Dracu în capcană). În satul Csatár — scrie „Nyitravidéki Lapok“ — s'a întemplat nu de mult o istorie foarte ciudată: Noaptea târziu se află la patul unei țearane, a cărui bărbat nu era acasă, un vițel care o destepă din somn și ceru bani în limba slovacă. Ori cine își poate închipui spaimă, ce o cuprinse pe beată femeie, stând față în față cu un vițel, care îi spuse verde numai de cătă că el este dracul. Spăriță și dete la moment 200 fl., cari îi avea în ladă; dar dracul nu s'a multămit, ci măriosi începă a face larmă, smulse copilul din leagăn și cu gura mare cerea dela dînsa mai mult. Sermana femeie să rugă plângând să-i dea copilul înăpoi, spunându-i de repetite ori că bani numai are, dar se afă carne în pod destulă, să ia și se o ducă cu sine. Deși se scie, că dracul când u'are alt ceva mânancă și musce, totuși blâstematul luă o lumină și caută prin pod după carne.

Din nenorocire tocmai atunci trece patrula de gendarmi prin sat și vîdînd lumină în pod, întrebă dela fereastră pe sermana femeie, ce lumină e în pod. Pălăria cu pene a gendarmilor mări spaimă nenorocitei, care credea că dracul a trimes după slujbașii sei, să vină să-i ajute; drept aceea și rugă plângând, să-i dea pace, căci dracul cel mai bătrân, adeca jupanul Scarățki s'a suit în pod se ia carne. Geandarmi intră cu toate acestea în lăuntru și când erau să se urce în pod dracul scăpa de pe trepte jos, ei îl primiră amabil și duseră la judele comună ca să-l lege. Judele însă nu era acasă și judeceasa nu scia să le spună unde să dus. Intracea dînsa privi mai de aproape la dracul prin și strigă însățimătă că clare cisme bărbatului seu. Gendarmii luară pelea jos și ce să vîdă, era Domnul jude în persoană, care în aceeași noapte fu transportat la Ar-Maroth și predat în mâinile tribunalului. Astfel s'a prins dracul, că a fost de violență în clește!

Numărul de azi conține un inserat interesant. Cu evitarea unui mijlocitoru ajunge cumpărătorul și consumantul să procură nemijlocit. 1. Fie-care firmă trebuie să fie ivor nemijlocit. 2. Să estradă la dorință mărfuri estime și de valoare. 3. Mărfurile însemnate cu stea la administrațiuă anunțului se capătă cu 10% mai ieftine ca procurate directe. 4. O carte de corespondență ajunge ca omul se poate procura ori și ce. Mărfurile se trimet după punctă în un pachet. 5. Cu cine comandă mărfuri corepunză gratuit. 6. Mărfurile peste 10 fl. până la 5 kilo se spedează gratuit. 7. Reprimim mărfurile cari nu convin. 8. Vîndătorii primesc rabatele ca și dela firme. 9. Se poate solvi în rate. 10. La comande trimitem carte de corespondență, pe care cumpărătorul ne încunoscințează despre complacerea sau jalba sa. A se vedea inseratul „Universal“ etc.

Loterie

Mercuri în 26 Martie 1884.

Brün: 25 10 3 77 53

Bursa de Viena și Pesta.

Din 24 Martie n. 1884.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	122.50	122.20
Galbin	5.68	5.68
Napoleon	9.60 ^{4/5}	9.60
London (pe poliță de trei luni)	121.40	121.45

Nr. 1228 Plen.

[698] 2-3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de profesor extraordinar pentru musica vocală și instrumentală la seminarul archiepiscopal pedagogico-teologic din Sibiu cu salariu anual de 800 fl. prin aceasta se publică concurs sub următoarele condiții:

Chemarea acestui profesor este să instrua pe elevii seminariați în elementele teoriei musicale și în special în musica vocală și în metodica acestea; apoi a forma din elevii seminariați un chor bisericesc și pe acesta să-l conduce în toate Duminecele și sărbătorile la execuțarea cântărilor artistice bisericesci în biserică catedrală; în fine să instrua pe elevii seminariați în armoniu și în vioară, ca instrumente auxiliare la instruirea în musica vocală.

Cei ce doresc să ocupe acest post profesoral au să-și astearne suplicele lor, instruite cu atestate de calificăriune în această specialitate, la consistoriul archiepiscopal în termen de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foia archiepiscopală „Telegraful Rom.“

Dat din sedința plenară a consistoriului archiepiscopal din Sibiu la 5 Martie 1884.

Edict.

Pentru vîndarea a lor **2000 lemne de brad VII** (pe picioare) cu diametrul la trupină dela 12. polciari în sus (lemnuri de caule-plute mici) din pădurea bisericei și a scălei confesionali gr. or. a comunei **Poleti**, protopresbiteratul Reghinului — prețul dărabul în 90 cr. v. a. prin președintele de lucru, — se publică prin aceasta — în urma concediului Preaven. Consistoriu archiepiscopal dta 23 Ianuarie a. c. Nr. 380. Epit. — licitație pe 8

Nr. 248 - 1884.

[700] 1-3

Aprilie a. e. st. n. la 2 oare post-meridiane tinendă la casa comună în Poleti. — O terțialitate din prețul de cumpărare are să depună la închiderea Contractului, ear' celelalte în 10 August și 12 Octombrie a. c.

Condițiile mai de aproape se pot șterge dela subscrizorul Oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel, 9/21 Martie, 1884.

Galaction Șagău,
protopresbiter.

Anunciu.

Am onoare să atrage atenția On. publice asupra **depositului meu**

de încălțăminte

provădut acum de curând **cu tot felul de păpuși** pre lângă prețul cel mai moderat.

Mihail Bachholzky,

păpușariu.

Sibiu, Rosenanger Nr. 16.

MORBURI SECRETE

le vindec pe baza experiențelor celor mai noi și scientifici, chiar și în cazurile cele mai desparate, fără de turbăre în ocupăriune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerete (onanii), destrucția nerăvășită și impotență. Discreționă că se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaliat despre morb.

[645] 14

Dr. Bella,

membru la societăți scientifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“**A XV-a adunare generală ordinată**

va avea loc **Dumineca în 6 Aprilie 1884 c. n. la 3 oare după prânz** în casa proprie (strada Cisnădiei Nr. 5.)

Obiecte:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1883 și bilanțul anual.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incuse.
5. Sorți de obligații ale fondului de întemeiere.

Sibiu în 17 Martie 1884.

Consiliul administrativ.**Unicul, cel mai avantajios și mai bun mod de comandare!**

Articulii și lucrurile înșirite se pot comanda dela firmele numite de primul rang mai avantajios și mai sigur numai și esclusiv dela redacția noastră.

„Anunciu internațional“

(Budapest VII. Károlykör 7).

Se garantează următoarele **avantaje**: 1. Articulii și lucruri numai de calitatea cea mai bună se spălăză dela firmele de primul rang celor ce fac comande, numai cu prețurile originale, după curant original. — 2. Comandatorul poate să-și acopere toate trebuințele printr-o singură carte de corespondență și poate economiza separat spesele de expediiune. — 3. Din prețul **fixat** pentru articulii și lucrurile marcate cu o stea **dăm rabat** 10% și dela 10 fl. în sus expediăm toate franco. — 4. Comandele și corespondențele respectivului le efectuăm gratuit. Spedițiunile le îngrășăm spedițiunea română a lui Stănescu.

Pentru fiecare comandă oferim garanție întreținută: din partea firmei, a speditei și a redacției „Anunciu internațional“.

I. Specialități de cură.

Spirit de vin acid Brázay, pentru 42 de boale diverse, de un efect ne mai pomenit, neapărat de lipsă în ori ce casă. Prețul 80 și 40 cr.

Cafea Ungaria. Dela Szalady Antal. Pentru dureri de stomach, dissenterie. Efect minunat de bun. Pentru sănătatea de neprăvădit. Una chilo 1 fl. 20 cr.

Plastru universal pentru rane, Forty, vindecă ori ce rană la moment. După curant. Unsoare de rane universală de M. Weisz, prețul 30, 50 cr. și 1 fl.

Beri sanitare Hoff loan 1 ploscă 60 cr. Zacharicale smârlitite 20 cr., esență de malt 70 cr. Strausz B. bere de piept, pilule recoritoare și pastile de pe piept. După curant. **Pilule sanitare carpatică** contra tusei, scrofulelor și contra durerilor de piept din magazinul principal al lui Friedrich cu 21 cr.

Specialități de cură din magazinul principal a lui Török József. Pentru prăsirea de barbă 2 fl. 60 cr. Vas bravais 3 fl. Recomandăm în deosebi:

Esență de ochi de Dr. Lebois, apă de cură pentru ochi franceză, de un efect mare și pentru întărirea ochilor sănătoși, indispensabilă pentru ori ce familie îngrădită de organele vederei la membrii sei; neapărat de lipsă pentru ochi slabi, bolnavi și căzuțorii de durere și în genere pentru ori ce boală sau incomoditate de ochi, ca o medicină din cele mai excelente de soiul acesta de cură și recunoscută ca cea mai bună și recomandată din partea celor mai autorizați doctori de medicină.

Esență de pelin. Medicament premiat cu medalia de aur, bun pentru emoroidă, lipsă de apetit etc. Amestecat cu vin dă pelinul cel mai excelent. Plosca mare (de 1 1/2 litră) 3 fl. 50 cr.

Flanel pentru reumatism din farmacia lui Török Josef.

„Săpun din planta „Sultana“, soiul Nemencsek, pentru boale de piele, pete de ficat, pete pe față, mătreata și contra migrenei. Prețul 35 cr.

Din farmacia lui Fáczányi se capătă următoarele specii de cură: 1. **Mustarul dulce de Fáczányi**. Cu efect extraordinar și eminent și sigur contra catarului de gât, intestine și stomac etc., în casuri de lipsă de apetit, recunoscut de mai mulți cu recomandări numeroase, veritabile și sincere. Prețul: 1 fl. sau 50 cr. — 2. **Săpun Phenil**, cel mai bun săpun de cură 1 fl. — 3. **Spirit de vin serat** în compoziție cea mai veritabilă unicul cu efect sigur, 80 și 40 cr. — 4. **Papir contra reumei**, vindecă momentan ori ce durere de dinți, cap și reumă.

Preste acest preț toate specialitățile de medicamente după curant.

II. Parfumerii.

Puder-Blaha din parfumeria lui M. Müller. Tot acolo se află ori ce felie de pudere și parfumuri. — „**Juno-crème**“ Jaulus din materie fără ingrediente minerale și nestricăcioase, contra petelor, pete de ficat, 1 fl. 50 cr. „**Juno-pasta**“ pentru albirea cănei a feții — 2 fl. — „**Juno-puder**“ 60 cr. Recomandate în modul cel mai favorabil de instituții chimice din Viena și Budapesta. Parfumerii indispensabile pentru toaletă.

Medicament nou unguresc pentru coloratul părului pentru redobândirea coloarei naturale. Specia Tokody prețul 2 fl. 50 cr.

La numerul acesta se adaugă un suplement.

Primul loc central de spedire a tuturor productelor, articolilor și fabricatelor de export din Ungaria (vin de Tocai, Ménes, din ținutul Balaton, prin L. Vomossy, bere de Kőbánya, dela Dittrich și Gottschling, pipe de Semnitz dela F. Heller, fer unguresc, otel etc. dela P. C. Vadhus, lampe, papir, sapun, paprica (ardei) de Seghedin etc.), procurându-le toate dela isvoarele cele mai directe, cu prețuri fixe și cu preț stabilit în tarifa respectivelor firme. E de ajuns să adresa o carte de corespondență la redacția noastră:

[671] 6-7

Anunciu.

Am onoare să atrage atenția On. publice asupra **depositului meu**

de încălțăminte

provădut acum de curând **cu tot felul de păpuși** pre lângă prețul cel mai moderat.

Mihail Bachholzky,

păpușariu.

Sibiu, Rosenanger Nr. 16.

Editorul și tiparul tipografiei archiepiscopale.

Redactor provizoriu: Mateiu Voileanu.